

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 9 mars 2018
(OR. en)

6772/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0050 (COD)**

**PECHE 68
CODEC 310
IA 54**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	8 mars 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 115 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om upprättande av en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 115 final.

Bilaga: COM(2018) 115 final

Bryssel den 8.3.2018
COM(2018) 115 final

2018/0050 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om upprättande av en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i
västra Medelhavet**

{SWD(2018) 59 final} - {SWD(2018) 60 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Västra Medelhavet är en av de mest utvecklade delregionerna i fråga om fiske i Medelhavet. Området står för omkring 31 % av Medelhavets totala landningar (1,35 miljarder EUR av totalt 4,76 miljarder EUR) och omkring 19 % av Medelhavets officiellt rapporterade fiskeflotta¹.

Även om det demersala fisket inte står för den största andelen av landningarna, är detta fiske mycket eftertraktat av fiskare på grund av det höga kommersiella värdet. De demersala fiskerna i Medelhavet är mycket komplexa och omfattar många olika arter av fisk och skaldjur. De viktigaste demersala arter som fångas i västra Medelhavet är kummel (*Merluccius merluccius*), röd mulle (*Mullus barbatus*), räkan *Aristaeomorpha foliacea*, djuphavsräka (*Parapenaeus longirostris*), blåröd räka (*Aristeus antennatus*) och havskräfta (*Nephrops norvegicus*). Dessa fisker är i hög grad flerartsfisker, och vissa fiskbestånd rör sig över mer än en medlemsstats territorialvatten. Det viktigaste redskap som används för demersala arter är trålnedskap, som har den största fångst- och flottkapaciteten, men passiva redskap, såsom grimgar, garn, burar och långrevar, är också viktiga.

Demersala fisker i västra Medelhavet förvaltas för närvarande genom nationella förvaltningsplaner som antagits i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1967/2006 (Medreg)². Italien har tre förvaltningsplaner för trålare (som antogs genom en enda rättsakt 2011)³, medan Frankrike har en förvaltningsplan för trålare (som antogs 2013)⁴ liksom även Spanien (planen trädde i kraft 2013)⁵. Planerna baseras på kontroller av insatsen, dvs. en begränsning av fiskeansträngningen. Denna förvaltningsstrategi inbegriper vanligen åtgärder såsom begränsningar för fiskeredskap och av antalet tillstånd och licenser, fastställande av ett högsta antal fiskedagar och definitivt eller tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet. På EU-nivå antogs en treårig utkastplan^{6,7} under 2016 för att genomföra den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013⁸ (nedan kallad *förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken*) för arter för vilka det fastställts en minsta referensstorlek för bevarande. På internationell nivå antog Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet

¹ *The state of Mediterranean and Black Sea fisheries. General Fisheries Commission for the Mediterranean (FAO 2016).*

² Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 ([EUT L 36, 8.2.2007, s. 6](#)).

³ Decreto 20 maggio 2011 relativo alla 'adozione Piani di gestione della flotta i en strascico sostituzione direttoriale del decreto n. 44 del 17 giugno 2010 ([GU Serie Generale n. 154 del 5-7-2011, s. 2](#)).

⁴ Arrêté du 28 janvier 2013 portant création d'un régime d'effort de pêche pour la pêche professionnelle au trål en mer Méditerranée par les navires battant pavillon français ([TRAM1240482A, s. 3275](#)).

⁵ Orden AAA/2808/2012, de 21 de diciembre, por la que se establece un Plan de Gestión Integral para la conservación de los recursos en el Mediterráneo afectados pesqueros pesquerías por las redes de cerco, realizadas con redes de arrastre y artes fijos y menores, para el período 2013–2017 ([No 313, s. 7](#)).

⁶ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/86 av den 20 oktober 2016 om upprättande av en utkastplan för vissa demersala fisker i Medelhavet ([EUT L 14, 18.1.2017, s. 4](#)).

⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/153 av den 23 oktober 2017 om ändring av delegerad förordning (EU) 2017/86 om upprättande av en utkastplan för vissa demersala fisker i Medelhavet ([EUT L 29, 1.2.2018, s. 1](#)).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ([EUT L 354, 28.12.2013, s. 22](#)).

(AKFM) 2009 en rekommendation om inrättande av ett område med fiskebegränsning i Lejonbukten (den norra delen av västra Medelhavet) för att skydda lekansamlingar (särskilt för kummel) och känsliga djuphavslivsmiljöer⁹. Som framgår nedan är dessa åtgärder inte tillräckligt restriktiva för att fisket ska kunna utvecklas mot de bevarandemål som fastställs i Medreg och den gemensamma fiskeripolitiken.

De flesta kommersiella fiskbestånd i västra Medelhavet utnyttjas på nivåer långt utanför de intervall för fiskeridödlighet som gör att målen om maximal hållbar avkastning (F_{MSY}) kan uppnås: mer än 80 % av de bedömda bestånden är överfiskade i delregionen¹⁰. Dessutom är biomassan för en del av dessa fiskbestånd nära gränsreferenspunkten (B_{LIM})¹¹, vilket tyder på att det råder en hög sannolikhet för att bestånden kommer att kollapsa. Kummel och röd mulle är de bestånd som oftast överfiskas, med en nuvarande utnyttjandegrad som är upp till 10 gånger så hög som de beräknade F_{MSY} -målen. Även om många andra fiskbestånd status är okänd är det mycket troligt att situationen för dem är liknande. Vid olika samråd som genomfördes under 2015 och 2016, bland annat inom ramen för Catania-processen, var de berörda parterna överväldigande ense om att fiskbestånden i Medelhavet är allvarligt överfiskade. Dessutom har forskarvärlden på europeisk och internationell nivå upprepade gånger framhållit att det snabbt måste vidtas åtgärder för att få ned de höga nivåerna av överfiske i hela Medelhavsområdet.

Detta förslag inriktar sig på de höga nivåerna av överfiske och det ineffektiva regelverket genom att för första gången införa en flerårig plan på EU-nivå. Syftet är att uppnå målen i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken (artikel 2) i västra Medelhavets demersala fisken, närmare bestämt när det gäller att säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förvaltas på ett sådant sätt att nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningsmässigt hänseende säkerställs. Planen kommer också att underlätta genomförandet av landningsskyldigheten och möjliggöra en regionaliserad strategi, som innebär att de berörda medlemsstaterna görs delaktiga i utformningen av förvaltningsåtgärder.

I förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken fastställs en allmän ram och anges i vilka situationer rådet och Europaparlamentet ska anta fleråriga planer. Närmare bestämt fastställs följande:

- I artikel 9 fastställs principerna och målen för de fleråriga planerna. I synnerhet bör bevarandeåtgärder vidtas för att återställa och upprätthålla fiskbestånd över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY).
- I artikel 10 förtecknas de fleråriga planernas innehåll. Kvantifierbara mål som motsvarar maximal hållbar avkastning uttrycks som F_{MSY} -intervall. Dessa medger en viss flexibilitet med hänsyn till blandfiske och sörjer för större enhetlighet vid fastställandet av förvaltningsåtgärder för de olika bestånden, då de ger ett visst handlingsutrymme. Målen ska kompletteras med bestämmelser om skyddsåtgärder knutna till försiktighets- och gränsreferenspunkterna för bevarande.
- Enligt artikel 15 ska det i planerna finnas närmare bestämmelser för hur landningsskyldigheten kommer att uppfyllas, bland annat följande: särskilda bestämmelser om de fisken eller arter som omfattas av skyldigheten; undantag, bland annat undantag av mindre betydelse, på upp till 5 % av den totala årliga fångsten av samtliga arter som omfattas av skyldigheten; bestämmelser om fångstdokumentation; i förekommande fall, fastställande av minsta referensstorlek för bevarande.

⁹ Recommendation on the establishment of a Fisheries Restricted Area in the Gulf of Lion to protect spawning aggregations and deep sea sensitive habitats ([GFCM/33/2009/1](#)).

¹⁰ *Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy* ([STECF-17-04](#)).

¹¹ *Mediterranean assessments part I* ([STECF-15-18](#)).

- I artikel 18 fastställs en ram för regionalt samarbete om bevarandeåtgärder. Medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse får lägga fram gemensamma rekommendationer för vissa åtgärder som ska vidtas av kommissionen när den har fått befogenhet att anta genomförandeakter eller delegerade akter för att uppnå de mål som anges i planen. I planen föreskrivs regionalt samarbete mellan medlemsstaterna för antagande av bestämmelser om landningsskyldigheten och särskilda bevarandeåtgärder för vissa bestånd.

I avsnitt 5 ges en översikt över den fleråriga planens särskilda bestämmelser.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag till flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet är förenligt med förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken och med tidigare fleråriga planer för torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön¹², demersala bestånd i Nordsjön¹³ och små pelagiska arter i Adriatiska havet¹⁴.

I Medreg fastställs tekniska bevarandeåtgärder, såsom minsta maskstorlek, minimiavstånd och minimidjup för användning av fiskeredskap och minsta landningsstorlekar. Många av dessa åtgärder kommer att ersättas om kommissionens förslag till förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder¹⁵ antas.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget och dess mål är förenliga med unionens politik inom andra områden, särskilt miljöpolitiken, såsom denna kommer till uttryck i ramdirektivet om en marin strategi¹⁶, och med målet att säkerställa en god miljöstatus i EU:s marina vatten senast 2020.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser bevarandet av marina biologiska resurser, som omfattas av EU:s exklusiva befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 ([EUT L 191, 15.7.2016, s. 1](#)).

¹³ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en flerårig plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisken som nyttjar dessa bestånd och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 676/2007 och rådets förordning (EG) nr 1342/2008 ([COM\(2016\) 493, 3.8.2016](#)).

¹⁴ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en flerårig plan för små pelagiska bestånd i Adriatiska havet och de fisken som utnyttjar dessa bestånd ([COM\(2017\) 097, 24.2.2017](#)).

¹⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder ([COM\(2016\) 134, 11.3.2016](#)).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ([EUT L 164, 25.6.2008, s. 19](#)).

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna är förenliga med proportionalitetsprincipen, eftersom de är ändamålsenliga och nödvändiga och inga mindre restriktiva åtgärder för att uppnå de önskade politiska målen finns.

- **Val av instrument**

Det föreslagna instrumentet utgörs av Europaparlamentets och rådets förordning.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Det genomfördes ett intensivt samråd med berörda parter under 2016 och 2017. Syftet var att i) öka medvetenheten om den alarmerande situationen för den stora majoriteten av fiskbestånd i Medelhavet, ii) enas om att det krävs omedelbara insatser på nationell nivå, EU-nivå och internationell nivå, iii) samla in underlag och synpunkter från så många berörda parter som möjligt om de bästa sätten att ta itu med situationen.

För enkelhetens skull har vi delat in samrådsverksamheten i tre grupper: rådgivande nämnden för Medelhavet, Catania-processen och det offentliga samrådet.

Rådgivande nämnden för Medelhavet (Medac)

Medac är den mest representativa intresseorganisationen för fiskerinäringen i Medelhavsområdet. Medac företräder alla parter som berörs av detta initiativ: fiskerisektorn (bland annat det småskaliga fisket), fackföreningar och andra intressegrupper, såsom miljöorganisationer, konsumentgrupper och sammanslutningar inom sport- och fritidsfisket, som är verksamma i Medelhavsområdet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Under 2017 anordnade Medac fyra särskilda möten om den fleråriga planen. Där deltog företrädare för industrin, medlemsstaternas fiskeriförvaltningar, forskarsamhället, Europeiska fiskerikontrollbyrån och GD Havsfrågor och fiske. Arbetet ledde till att det antogs ett yttrande i november 2017¹⁷. De flesta av de åtgärder som rekommenderas av Medac har tagits med i detta förslag, närmare bestämt

- dess tillämpningsområde när det gäller geografisk täckning, bestånd och fiskeredskap (även för fritidsfiske),
- utnyttjandet av fiskemöjligheter som bygger på ansträngningsbegränsningar (uttryckt i dagar till sjöss/fartyg per dag), i enlighet med de vetenskapliga utlåtandena,
- utvidgningen av förbudet mot bottentrål från 50 meter till ett lämpligt djup för att öka skyddet av viktiga kustlivsmiljöer för fisk,
- användningen av fredningsområden och fredningstider för att skydda lek- och uppväxtområden,

¹⁷ *Opinion for a multiannual plan (MAP) for the fisheries exploiting demersal stocks in the western Mediterranean Sea, Rom (MEDAC(2017)270, 7.11.2017).*

- uppdateringar av de minsta landningsstorlekar för arter som anges i bilaga III till rådets förordning (EG) nr 1967/2006.

Två beståndsdelar (införandet av elektroniska övervakningssystem för alla fartyg som omfattas av den fleråriga planen och det kompletterande stödet från Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)) har inte tagits med i förslaget, eftersom övergripande rättsliga ramar ansågs mer lämpliga.

Catania-processen

Vid högnivåmötet i februari 2016, som utgjorde inledningen på Catania-processen, erkände deltagarna de framsteg som gjorts när det gäller vetenskapliga utlåtanden, mellanstatligt samarbete genom AKFM och (i mindre utsträckning) antagandet av förvaltningsåtgärder för vissa fiskbestånd. Å andra sidan noterades det att dessa framsteg inte lett till någon förbättring av fiskbeståndens status. I Medelhavet utnyttjas mer än 90 % av de utvärderade kommersiella fiskbestånden långt utanför säkra biologiska gränser, och situationen för många bestånd är fortfarande oklar. För att råda bot på denna situation efterlyste deltagarna enhälligt ett förnyat åtagande att genomföra särskilda åtgärder för att återställa fisket i Medelhavet.

Denna politiska vilja ledde till att fiskeridirektörerna i de åtta medlemsstaterna i Medelhavsområdet träffades i juni 2016 för att gå utöver allmänna skriftliga åtaganden och se till att EU vidtar konkreta åtgärder för att leva upp till sitt ansvar. De betonade också prioriterade områden för ytterligare nationella åtgärder. För västra Medelhavet föreslog Frankrike och Spanien att det ska inrättas gemensamma fredningsområden och fredningstider i Lejonbukten för att minska fiskeansträngningen och förbättra selektiviteten när det gäller kummel.

Samrådet avslutades i mars 2017 genom undertecknandet av en ministerförklaring om hållbarheten i Medelhavs fisket¹⁸, som fastställer en ny strategisk ram för styrningen av fisket i regionen och fem åtgärder med mätbara målsättningar för de kommande tio åren. Detta initiativ ingår i de åtgärder som vidtagits på EU-nivå för att återställa fiskbestånden till hållbara nivåer i västra Medelhavet.

Offentligt samråd

Under perioden 30 maj–30 september 2016 genomförde GD Havsfrågor och fiske ett internetbaserat offentligt samråd om en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet. Det övergripande målet var att samla in bidrag och synpunkter från berörda parter, särskilt i den initiala utformningsfasen.

De svarande ombads att fylla i ett frågeformulär med öppna och slutna frågor, av vilka sex avsåg dem själva och arton avsåg de biologiska, tekniska och socioekonomiska aspekterna av det demersala fisket i västra Medelhavet. Några ämnen var synen på problemet, förvaltningsalternativ och en eventuell flerårig plans omfattning och innehåll.

De viktigaste resultaten var följande¹⁹:

- (1) En majoritet av de svarande höll med om att den nuvarande förvaltningsramen (dvs. nationella förvaltningsplaner inom ramen för Medreg) inte räcker för att uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål. Dessutom ansåg 67 % att det inte skulle vara tillräckligt att komplettera den nuvarande ramen med kortsiktiga åtgärder på nationell nivå eller EU-nivå för att uppnå målen.

¹⁸ Ministerkonferens om hållbarheten i Medelhavs fisket: ministerförklaringen från Malta om MedFish4Ever ([Malta, 30 mars 2017](#)).

¹⁹ Offentligt samråd om en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet ([GD Havsfrågor och fiske, 30 maj 2016–30 september 2016](#)).

- (2) De flesta av de svarande ansåg att den nuvarande förvaltningsramen hade genomförts bristfälligt i många avseenden och på olika sätt inom olika länder och fiskeflottor. Två faktorer hade bidragit till ineffektiviteten: i) avsaknad av medverkan från berörda parter (inbegripet fiskerinäringen) sida vid utformningen av åtgärder och ii) avsaknad av effektiva kontroller.
- (3) De flesta av de svarande ansåg att en flerårig EU-plan för demersala fisken i västra Medelhavet är den bästa långsiktiga lösningen. En sådan strategi motiverades av det faktum att det rör sig om blandfiske liksom antalet berörda medlemsstater och samspelet mellan de olika fiskeredskapen och typerna av fiske.
- (4) En stor majoritet stödde förslaget att ta med följande mål i den fleråriga planen: i) uppnående av maximal hållbar avkastning, ii) antagande av en effektiv och transparent förvaltningsram, iii) stärkande av kontroll-, övervaknings- och tillsynssystem, iv) säkerställande av socioekonomisk stabilitet inom fiskerisektorn.
- (5) Det offentliga samrådet behandlade också frågan om att identifiera alternativa åtgärder för Medelhavets demersala fisken, såsom fastställandet av TAC:er (totala tillåtna fångsmängder). Denna åtgärd har fått stöd från icke-statliga organisationer och vissa medborgare. Ingen av fiskarorganisationerna eller de offentliga förvaltningarna stödde dock åtgärden, med hänvisning till det komplexa genomförandet av TAC:er inom blandfisken.
- (6) Nästan samtliga svarande ansåg att en kombination av en ansträngningsordning och tekniska bevarandeåtgärder är det bästa sättet att förvalta västra Medelhavets demersala fisken. De åtgärder som har störst stöd var fredningsområden och fredningstider, tekniska ändringar för att förbättra selektiviteten, minsta referensstorlekar för bevarande samt system för medförvaltning.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

De vetenskapliga och tekniska aspekterna av detta initiativ behandlades i första hand av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), GD Havsfrågor och fiske och EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter (Eumofa). STECF:s två expertarbetsgrupper sammanträdde under 2015 och 2016 i syfte att göra en biologisk bedömning av de olika handlingsalternativen och ge råd om olika aspekter av den fleråriga planen. Under 2017 gjorde kommissionen en kartläggning av berörda parter och utarbetade en socioekonomisk analys. Eumofa lämnade kompletterande data om marknadsdynamiken i västra Medelhavsområdet.

Bedömningen av statusen för västra Medelhavets demersala bestånd är baserad på det senaste arbetet inom STECF och AKFM:s vetenskapliga rådgivande kommitté.

Dessutom bidrog följande två undersökningar till detta initiativ:

- En efterhandsutvärdering från Medreg²⁰ användes för att se över medlemsstaternas genomförande av förordningen och bedöma i vilken utsträckning det bidragit till uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens mål. Fallstudien för Lejonbukten var avgörande för att fastställa vilken typ av problem det rör sig om.

²⁰ *Retrospective evaluation study of the Mediterranean Sea Regulation -final report, s. 230. (report pending publication by the Publications Office of the European Union) (MRAG(2016)).*

- STECF:s grundliga analys av medlemsstaternas förvaltningsplaner^{21, 22} bidrog till fastställande av problemet, särskilt vad gäller skälen till att planerna ansågs vara otillräckliga för att uppnå hållbara fisknivåer senast 2020.

Ytterligare underlag samlades in genom en genomgång av vetenskapliga publikationer, tekniska rapporter och böcker.

- **Konsekvensbedömning**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning har kommissionen gjort en konsekvensbedömning i syfte att samla in och analysera allt nödvändigt underlag till stöd för detta initiativ. Detta omfattande att fastställa att det finns ett problem, beskriva de viktigaste handlingsalternativen och undersöka deras potentiella miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenser.

Två stora problem påverkar västra Medelhavets demersala fisken, nämligen höga nivåer av överfiske och ett ineffektivt regelverk. Det alltför stora utnyttjandet av fiskekapaciteten (dvs. alltför många fartyg och en alltför stor fiskeansträngning) har fastställts vara den främsta orsaken till överfisket. Samtidigt är det nuvarande regelverket ineffektivt på grund av dess begränsade tillämpningsområde, det långsamma och bristfälliga genomförandet och den bristande delaktigheten från de berörda parternas sida. Dessa problem har direkt eller indirekt resulterat i det alarmerande tillståndet för demersala bestånd (över 80 % av de bedömda bestånden är överfiskade och biomassan för vissa av dem är mycket låg, vilket indikerar en hög sannolikhet för att bestånden kommer att kollapsa), fått socioekonomiska följder för yrkesfiskarna och fiskenäringen och påverkat den marina miljön.

De problem som beskrivs ovan påverkar i första hand EU:s flottor från Frankrike, Italien och Spanien. Enligt data som rapporterats genom EU:s ram för insamling av fiskeridata kan cirka 13 000 fartyg komma att påverkas av detta initiativ²³. Ungefär 76 % av dessa är italienska, 15 % spanska och 9 % är franska. De minsta flottsegmenten är huvudsakligen passiva redskap och långrevsfartyg (nästan 10 400 fartyg som fångar cirka 1 500 ton) och de största är oftast bottentrålare (nästan 2 800 fartyg som fångar cirka 13 500 ton). De allra flesta fiskeföretagen är mikroföretag (i genomsnitt 89 % av företagen har endast ett fartyg).

Mot denna bakgrund övervägdes följande tre handlingsalternativ:

- Alternativ 1 – ”ingen politisk förändring” eller status quo (dvs. det nuvarande regelverket fortsätter att gälla) – detta används som ett riktmärke mot vilket övriga alternativ jämförs.
- Alternativ 2 – ”ändring av den nuvarande förvaltningsramen” – de nationella förvaltningsplanerna ses över för att integrera den gemensamma fiskeripolitikens mål, framförallt genom ändringar av det nuvarande tillämpningsområdet (när det gäller fiskbestånd, fiske och område som omfattas), nya bevarandemål (såsom maximal hållbar avkastning), kvantifierbara mål och tidsramar liksom nya skyddsåtgärder.

²¹ *Scientific advice on the conformity of management plans with the requirements of the common fisheries policy in the Mediterranean Sea. Specific Contract N°9, task 4 (ad hoc scientific advice in support of the implementation of the common fisheries policy) - revised report 8.8.2014 (MAREA(2014)).*

²² *49th plenary meeting report (PLEN-15-02).*

²³ Dessa värden antas vara lägre, eftersom italienska officiella data omfattar det totala antalet fartyg som är aktiva i hela Medelhavet. Enligt STECF 16-11 bedriver omkring 9 000 fartyg fiske enbart i västra Medelhavet. I konsekvensbedömningen använde vi dock de officiella data som rapporterats in av medlemsstaterna inom datainsamlingsramen.

- Alternativ 3 – ”antagande av en flerårig plan på EU-nivå” – syftet är att säkerställa att EU:s fiskeflotta som fiskar efter demersala bestånd i västra Medelhavet omfattas av ett effektivt och integrerat regelverk på EU-nivå.

Med beaktande av allt underlag som samlats in och analyserats genom konsekvensbedömningen, föredras alternativ 3: en flerårig plan på EU-nivå. Skälen för detta anges nedan:

- (1) En flerårig plan skulle ha större positiv miljöpåverkan. I synnerhet skulle sannolikheten för att målen för fiskeridödligheten uppnås för alla bestånd vara omkring 36 %. Även om denna indikator fortfarande är låg och långt ifrån målet om maximal hållbar avkastning, ger detta ett bättre resultat än alternativ 1 (0 %) och alternativ 2 (28 %).
- (2) Omkring 70 % av de bedömda bestånden skulle återhämta sig till nivåer för lekbiomassa över försiktighetsreferenspunkten (BPA), jämfört med 5 % i alternativ 1 och 72 % i alternativ 2. Genom planen införs också skyddsåtgärder grundade på biomassa som kräver förutfastställda åtgärder för att bestånd utanför säkra biologiska gränser ska kunna återhämta sig och således ökar sannolikheten för att hållbara biomassanivåer ska kunna upprätthållas. Dessutom är det förknippat med fler risker att uppnå FMSY-målet inom ramen för alternativ 2 än inom ramen för planen av följande två grundläggande skäl: i) Betydligt fler villkor måste vara uppfyllda för att skapa en effektiv förvaltningsram (t.ex. ökat samarbete, harmonisering och samordning mellan medlemsstaterna). ii) Även om den nuvarande ramen ändras, finns det ingen garanti för att man kommer att få ett slut på det bristfälliga genomförande som hittills konstaterats.
- (3) Även om planen till en början innebär större sysselsättnings- och lönsamhetsrelaterade kostnader till följd av den minskade fiskeansträngningen, väntas de socioekonomiska resultaten förbättras för alla fiskeflottor senast 2025. Endast en flotta skulle vara utsatt för finansiell risk 2025 (jämfört med nio flottsegment i alternativ 1 och fyra i alternativ 2).
- (4) Jämfört med de nuvarande nationella förvaltningsplanerna, skulle en flerårig plan vara rationaliserad (ett enda regelverk), stabil (avse det långsiktiga perspektivet) och transparent (de tre berörda medlemsstaterna skulle gemensamt se till att fiskeridödligheten når hållbara nivåer).
- (5) Fleråriga planer är mer i överensstämmelse med den reformerade gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet artikel 2, eftersom de är det överlägset främsta verktyget för att förvalta ett hållbart utnyttjande av fiskbestånden.

Slutligen visade det breda samrådet att de flesta berörda parter (offentliga förvaltningar, fiskerinäringen, icke-statliga organisationer och allmänheten) anser att en flerårig plan på EU-nivå är det bästa alternativet för förvaltningen av demersala fisken i västra Medelhavet.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Även om förslaget inte är ett initiativ inom ramen för kommissionens program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet), skulle det ge en enklare, stabilare och mer transparent förvaltningsram. En förenkling kan förväntas efter en övergångsperiod, eftersom den fleråriga planen skulle ersätta bestämmelser som för närvarande finns i olika nationella förvaltningsplaner och säkerställa samstämmighet mellan de olika förvaltningsmetoderna för detta fiske.

Förslaget skulle också medföra ett tydligare system för att omvandla vetenskapliga utlåtanden till förvaltningsåtgärder. Forskare skulle lämna utlåtanden varje år, bland annat när det gäller begränsningar av ansträngningen för att säkerställa hållbara fiskerivåer, och dessa skulle utgöra grunden för ett årligt förslag från kommissionen i förordningen om fiskemöjligheter.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En övervakning av en del av förvaltningsåtgärdernas effekter ingår i det löpande arbetet i samband med genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken. I enlighet med EU:s lagstiftning om datainsamling, samlar medlemsstaterna redan in de data som krävs för att övervaka förslaget socioekonomiska och miljömässiga effekter. STECF tillhandahåller redan vetenskapliga utlåtanden om de berörda demersala bestånden (dvs. kummel, röd mulle, blårod räka, djuphavsräka, räkan *Aristaeomorpha foliacea* och havskräfta). Konsekvenserna för marknaderna kommer att övervakas genom EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter (Eumofa).

Enligt artikel 10.3 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken ska de fleråriga planerna innehålla föreskrifter om en inledande efterhandsutvärdering och sedan efterföljande utvärderingar, särskilt för att beakta förändringar i vetenskaplig rådgivning. STECF kommer att bedöma planen och dess effekter fem år efter ikraftträdandet. Kommissionen kommer därefter att rapportera till Europaparlamentet och rådet. Det är inte möjligt med en tidigare utvärdering, eftersom det kommer att dröja ett tag efter planens genomförande innan de data som krävs för utvärderingen finns tillgängliga. De regelbundna utvärderingarna hindrar dock inte att lagstiftarna ändrar planen mot bakgrund av vetenskaplig, politisk eller socioekonomisk utveckling.

- **Förklarande dokument**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I linje med bestämmelserna om principerna, målen och innehållet i fleråriga planer (artiklarna 9 och 10 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken), är de huvudsakliga beståndsdelarna i planen följande:

- **Tillämpningsområde:** Förslaget gäller de bestånd som utnyttjas av det demersala fisket (dvs. kummel, röd mulle, djuphavsräka, blårod räka, räkan *Aristaeomorpha foliacea* och havskräfta), bifångstbestånd och andra demersala bestånd för vilka tillräckliga data inte finns tillgängliga. Det gäller även för kommersiellt fiske och fritidsfiske som utnyttjar dessa bestånd i västra Medelhavet (dvs. AKFM:s delområden 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 och 11).
- **Mål:** Målet med förslaget är att bidra till de mål som anges i artikel 2 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet uppnående av maximal hållbar

avkastning, tillämpning av försiktighetsprincipen och genomförande av ekosystemansatsen. Förslaget kommer också att underlätta genomförandet av landningsskyldigheten.

- **Kvantifierbara mål:** De föreslagna målen för fiskeridödlighet är F_{MSY} -intervall, uttryckta som lekbiomassa, vilka bör uppnås senast 2020. Intervallen möjliggör en MSY -baserad förvaltning för de berörda bestånden och ger samtidigt en viss flexibilitet när det gäller blandfiske.
- **Referenspunkter för bevarande:** De föreslagna referenspunkterna för bevarande, uttryckta som lekbiomassa, är i linje med vetenskapliga utlåtanden om Medelhavet. För varje bestånd införs genom förslaget en gränsreferenspunkt (eller gräns för biomassa, B_{LIM}), vid vilken beståndet allvarligt skulle hotas av kollaps, och en försiktighetsreferenspunkt (försiktighetsnivå för biomassan, B_{PA}), som säkerhetsmarginal.
- **Skyddsåtgärder och avhjälpande åtgärder:** Genom förslaget införs skyddsåtgärder för att göra det möjligt för beståndet att återhämta sig om försiktighetsreferenspunkten eller gränsreferenspunkten överskrids. Dessa åtgärder kan omfatta en rad åtgärder, t.ex. medlemsstaternas eller kommissionens nödatgärder.
- **Fiskeansträngningsordning:** Genom förslaget införs en fiskeansträngningsordning på EU-nivå för alla trålare i de områden och de fartygslängdkategorier som anges i bilaga I. Varje år kommer rådet, på grundval av de vetenskapliga utlåtandena, att besluta om den högsta tillåtna fiskeansträngningen (antal dagar till havs) för varje ansträngningsgrupp i de olika medlemsstaterna. Dessutom föreskrivs i förslaget en väsentlig minskning av fiskeansträngningen under det första genomförandeåret, i överensstämmelse med de vetenskapliga utlåtandena.
- **Fredningsområden:** Som en kompletterande åtgärd innehåller förslaget fredningsområden och fredningstider med förbud mot att använda trål på ett vattendjup av mindre än 100 meter under perioden 1 maj–31 juli varje år. Detta reserverar kustområdena för mer selektiva redskap och skyddar på så vis uppväxtområden och känsliga livsmiljöer och förbättrar det småskaliga fiskets sociala hållbarhet. Med tanke på den socioekonomiska betydelsen och det akuta behovet av att minska den höga fiskeridödligheten för kummel, främjas ytterligare fredningsområden för att skydda lekande exemplar av kummel genom regionalisering.
- **Landningsskyldighet:** Förslaget innehåller närmare bestämmelser för det långsiktiga genomförandet av landningsskyldigheten. Framförallt införs nödvändiga regionaliseringsbestämmelser för att utöka och/eller ändra undantag för arter med belagd hög överlevnadsgrad och undantag av mindre betydelse.
- **Regionalt samarbete:** I förslaget fastställs regionalt samarbete mellan medlemsstaterna för antagande av bestämmelser för landningsskyldigheten och särskilda bevarandeåtgärder, bland annat tekniska åtgärder, för vissa bestånd.
- **Övervakning och utvärdering:** Genom förslaget införs vetenskaplig övervakning för att bedöma framstegen i riktning mot maximal hållbar avkastning för de bestånd som utnyttjas av demersala fisken och, om möjligt, bifångstbestånd. Detta är mycket viktigt i Medelhavet, eftersom det kommer att säkerställa en regelbunden utvärdering av de bestånd som omfattas av planen. Planen ska utvärderas efter fem års genomförande.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om upprättande av en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁴,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, i vilken unionen är avtalsslutande part, föreskrivs bevarandeskyldigheter, bland annat upprätthållande eller återställande av populationer av fiskade arter så att de ligger på nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY).
- (2) Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i New York 2015 förband sig unionen och dess medlemsstater att till 2020 på ett effektivt sätt reglera fångsterna och få stopp på överfisket, det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket samt destruktiva fiskemetoder och genomföra vetenskapligt grundade förvaltningsplaner, i syfte att på kortast möjliga tid återställa fiskbestånden minst till nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning fastställt utifrån deras biologiska egenskaper.
- (3) I ministerförklaringen från Malta om MedFish4Ever av den 30 mars 2017²⁵ fastställs en ny ram för styrning av fisket i Medelhavet och ett arbetsprogram med fem konkreta åtgärder för de kommande tio åren. Ett av åtagandena är att upprätta fleråriga planer.
- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013²⁶ fastställs reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken i linje med unionens internationella förpliktelser. Den gemensamma fiskeripolitiken är avsedd att bidra till skyddet av den marina miljön, en hållbar förvaltning av alla kommersiellt utnyttjade arter och i synnerhet till uppnåendet av god miljöstatus senast 2020.
- (5) Målen för den gemensamma fiskeripolitiken är bland andra att säkerställa att verksamhet inom fiske och vattenbruk är miljömässigt hållbar på lång sikt, att tillämpa

²⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁵ Ministerförklaringen från Malta om MedFish4Ever. Ministerkonferens om hållbarheten i Medelhavs fisket ([Malta, 30 mars 2017](#)).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ([EUT L 354, 28.12.2013, s. 22](#)).

försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och att genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen.

- (6) För att den gemensamma fiskeripolitikens mål ska uppnås bör det antas en rad bevarandeåtgärder, t.ex. fleråriga planer, tekniska åtgärder och fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.
- (7) Enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska de fleråriga planerna grundas på vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning. I enlighet med de bestämmelserna bör den fleråriga plan som föreskrivs i denna förordning innehålla övergripande mål, kvantifierbara mål med tydliga tidsramar, referenspunkter för bevarande, skyddsåtgärder samt tekniska åtgärder som utformats för att undvika och minska oönskade fångster.
- (8) Med ”bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden” avses allmänt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden som stöds av senaste vetenskapliga data och de senaste metoderna och som har utfärdats eller granskats av ett oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå.
- (9) Kommissionen bör inhämta bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden avseende fiskbestånden inom ramen för den fleråriga planen. Den bör därför samråda med framförallt vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF). Kommissionen bör i synnerhet inhämta allmänt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, inbegripet utlåtanden om blandfiske, som tar hänsyn till den plan som föreskrivs i denna förordning och anger FMSY-intervall och referenspunkter för bevarande (BPA och BLIM).
- (10) I rådets förordning (EG) nr 1967/2006²⁷ fastställs en förvaltningsram för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet och där krävs att det antas förvaltningsplaner för fiske med trålredskap, fartygsvad/not, landvad/not, stänggarn och skrapredskap i medlemsstaternas territorialvatten.
- (11) Frankrike, Italien och Spanien har antagit förvaltningsplaner i enlighet med förordning (EG) nr 1967/2006. Det råder dock bristande överensstämmelse mellan planerna och de tar inte hänsyn till alla redskap som utnyttjar demersala bestånd och den geografiska överlappningen när det gäller vissa bestånd och fiskeflottor. Dessutom har dessa planer visat sig vara ineffektiva när det gäller att uppnå de mål som fastställs i den gemensamma fiskeripolitiken. Medlemsstater och berörda parter har uttryckt sitt stöd för utarbetandet och genomförandet av en flerårig plan på unionsnivå för de berörda bestånden.
- (12) STECF har visat att utnyttjandet av de flesta av de demersala bestånden i västra Medelhavet kraftigt överstiger de nivåer som krävs för att uppnå maximal hållbar avkastning.
- (13) Det är därför lämpligt att upprätta en flerårig plan (nedan kallad *planen*) för bevarande och hållbart utnyttjande av demersala bestånd i västra Medelhavet.
- (14) Planen bör ta hänsyn till det faktum att det rör sig om blandfiske och dynamiken mellan de bestånd som fisket utnyttjar, dvs. kummel (*Merluccius merluccius*), röd mulle (*Mullus barbatus*), djuphavsräka (*Parapenaeus longirostris*), havskräfta (*Nephrops norvegicus*), blårod räka (*Aristeus antennatus*) och räkan *Aristaeomorpha*

²⁷ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 ([EUT L 36, 8.2.2007, s. 6](#)).

foliaceae. Den bör också ta hänsyn till bifångster och demersala bestånd för vilka tillräckliga data inte finns tillgängliga. Den bör vara tillämplig på de demersala fisken (särskilt med trålfredskap, bottensatta garn, burar och långrevor) som bedrivs i unionens vatten eller av unionsfiskefartyg utanför unionens vatten i västra Medelhavet.

- (15) Med tanke på detta fiskes betydelse bör den plan som föreskrivs i denna förordning omfatta fritidsfiske efter demersala bestånd i västra Medelhavet. Om sådant fiske har en betydande inverkan på bestånden, bör den fleråriga plan som föreskrivs i denna förordning innehålla särskilda förvaltningsåtgärder.
- (16) Det geografiska tillämpningsområdet för den fleråriga planen bör bygga på beståndens geografiska fördelning enligt bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Mot bakgrund av bättre vetenskaplig information kan det behövas framtida ändringar av beståndens geografiska fördelning som fastställs i den fleråriga planen. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter för att anpassa beståndens geografiska fördelning som anges i den fleråriga planen, om de vetenskapliga utlåtandena visar på förändringar i de berörda beståndens geografiska fördelning.
- (17) Syftet med den plan som föreskrivs i denna förordning bör vara att bidra till att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken och i synnerhet att nå och bibehålla maximal hållbar avkastning för målbestånd, genomföra landningsskyldigheten för demersala bestånd för vilka en minsta referensstorlek för bevarande fastställts och främja en skälig levnadsstandard för dem som är beroende av fiskerinäringen, med beaktande av kustnära fiske och socioekonomiska aspekter. Planen bör också genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att minimera fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen. Den bör vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att uppnå god miljöstatus senast 2020 (i enlighet med direktiv 2008/56/EG²⁸) och målen i direktiv 2009/147/EG²⁹ och rådets direktiv 92/43/EEG³⁰.
- (18) Det är lämpligt att fastställa ett mål för fiskeridödligheten (F), som överensstämmer med målet att nå och bibehålla maximal hållbar avkastning, i form av intervall av värden vilka gör det möjligt att uppnå maximal hållbar avkastning (dvs. F_{MSY}). Dessa intervall, som bygger på bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, behövs för att skapa flexibilitet så att hänsyn kan tas till utvecklingen när det gäller vetenskapliga utlåtanden, bidra till genomförandet av landningsskyldigheten och ta hänsyn till blandfisken. På grundval av denna plan har de fastställts för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med maximal hållbar avkastning. Dessutom finns det ett tak för F_{MSY}-intervallens övre gräns så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränsreferenspunkten för biomassa (B_{LIM}) är högst 5 %.
- (19) Vid fastställandet av fiskemöjligheter bör det anges F_{MSY}-intervall för ”normal användning” och, med förbehåll för god status för de berörda bestånden, flexibla F_{MSY}-intervall. Det bör vara möjligt att fastställa fiskemöjligheter inom sistnämnda intervall endast om det, mot bakgrund av vetenskapliga utlåtanden, är nödvändigt för att vid blandfiske uppnå de övergripande mål som fastställs i denna förordning, för att

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ([EUT L 164, 25.6.2008, s. 19](#)).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar ([EUT L 20, 26.1.2010, s. 7](#)).

³⁰ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ([EGT L 206, 22.7.1992, s. 7](#)).

undvika att ett bestånd tar skada på grund av att beståndsdynamiken påverkas av inom- eller mellanartsfaktorer eller för att begränsa de årliga variationerna när det gäller fiskemöjligheter.

- (20) För de bestånd för vilka MSY-mål är tillgängliga och i syfte att tillämpa skyddsåtgärder, måste det införas referenspunkter för bevarande, vilka uttrycks som försiktighetsreferenspunkter (B_{PA}) och gränsreferenspunkter (B_{LIM}).
- (21) Lämpliga skyddsåtgärder bör införas för att säkerställa att målen uppnås och för att aktivera avhjälpande åtgärder där det behövs, bland annat när bestånden ligger under referenspunkterna för bevarande. Avhjälpande åtgärder bör omfatta nödatgärder enligt artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 1380/2013, fiskemöjligheter och andra särskilda bevarandeåtgärder.
- (22) I enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013 måste fiskemöjligheterna vara förenliga med de mål, tidsramar och marginaler som fastställs i de fleråriga planerna. När det gäller den plan som föreskrivs i denna förordning, avses med fiskemöjlighet en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt i fiskeansträngning och/eller fångster.
- (23) För att säkerställa transparens i fråga om tillträdet till fiske och uppnående av målen för fiskeridödlighet, bör en unionsordning för fiskeansträngning antas för trålar, som är det viktigaste redskapet för att utnyttja de demersala bestånden i västra Medelhavet. Det är därför lämpligt att fastställa ansträngningsgrupper, så att rådet kan besluta om högsta tillåtna fiskeansträngning, uttryckt i antal fiskedagar, på årsbasis. Vid behov bör ansträngningsordningen omfatta andra fiskeredskap.
- (24) Med tanke på den oroande situationen för nästan alla demersala bestånd i västra Medelhavet och i syfte att sänka de nuvarande höga nivåerna av fiskeridödlighet, bör fiskeansträngningsordningen medföra en betydande minskning av ansträngningen under det första år som den plan som föreskrivs i denna förordning genomförs.
- (25) När vetenskapliga utlåtanden visar att fritidsfisket har en betydande inverkan på fiskeridödligheten för de berörda bestånden, bör rådet ta hänsyn till detta fiske. I detta syfte kan rådet fastställa fiskemöjligheter genom ansträngningsordningen för kommersiella fångster som tar hänsyn till volymen av fångster inom fritidsfisket och/eller anta andra åtgärder som begränsar fritidsfisket.
- (26) Om vetenskapliga utlåtanden visar att fiskeansträngningsordningen inte är tillräcklig för att uppnå målen i den plan som föreskrivs i denna förordning, bör det införas förvaltningsåtgärder baserade på total tillåten fångstmängd för att komplettera ansträngningsordningen.
- (27) Medlemsstaterna bör vidta särskilda åtgärder för att säkerställa att fiskeansträngningsordningen är effektiv och genomförbar, genom att införa en metod för fördelning av ansträngningskvoter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013, utarbeta en förteckning över fartyg, utfärda fisketillstånd och registrera och överföra relevanta ansträngningsdata.
- (28) För att skydda uppväxtområden och känsliga livsmiljöer, liksom det småskaliga fisket, bör kustområdena regelbundet reserveras för mer selektivt fiske. I den plan som föreskrivs i denna förordning bör det därför fastställas ett trålförbud inom ett vattendjup av mindre än 100 meter under tre månader varje år.
- (29) Ytterligare bevarandeåtgärder bör vidtas när det gäller demersala bestånd. I enlighet med de vetenskapliga utlåtandena är det framförallt lämpligt att införa ytterligare

förbud i områden med stora ansamlingar av lekande fisk i syfte att skydda det allvarligt skadade vuxna beståndet av kummel.

- (30) Försiktighetsansatsen bör tillämpas på bifångstbestånd och demersala bestånd för vilka tillräckliga data inte finns tillgängliga. Särskilda bevarandeåtgärder bör antas i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013, när de vetenskapliga utlåtandena visar att avhjälpande åtgärder behövs.
- (31) Den plan som föreskrivs i denna förordning bör innehålla ytterligare tekniska bevarandeåtgärder som antas genom delegerade akter. Detta är nödvändigt för att uppnå planens mål, särskilt när det gäller att bevara demersala bestånd och förbättra selektiviteten.
- (32) För att uppfylla den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, bör den plan som föreskrivs i denna förordning innehålla ytterligare förvaltningsåtgärder i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (33) För att den plan som föreskrivs i denna förordning vid lämplig tidpunkt ska kunna anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i syfte att komplettera denna förordning med avhjälpande åtgärder och tekniska bevarandeåtgärder, genomföra landningsskyldigheten och ändra vissa delar av planen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016³¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter måste Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med att förbereda delegerade akter.
- (34) Det bör fastställas en tidsfrist för inlämning av gemensamma rekommendationer från medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse, såsom krävs i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (35) För att utvärdera framsteg mot maximal hållbar avkastning, bör den plan som föreskrivs i denna förordning möjliggöra en regelbunden vetenskaplig övervakning av de berörda bestånden och, där så är möjligt, av bifångstbestånden.
- (36) I enlighet med artikel 10.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör kommissionen regelbundet bedöma den här förordningens lämplighet och effektivitet. Denna bedömning bör följa efter och ha sin utgångspunkt i en regelbunden utvärdering av den plan som föreskrivs i denna förordning, på grundval av vetenskapliga utlåtanden från STECF, efter en inledande period på fem år och därefter vart femte år. Detta möjliggör ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten, antagande och genomförande av regionala åtgärder liksom effekter på bestånd och fisken. Fem år är också den minimiperiod som begärts av de vetenskapliga organen.
- (37) För att skapa säkerhet om rättsläget är det lämpligt att klargöra att åtgärder för tillfälligt upphörande som antagits för att uppnå målen med den plan som föreskrivs i

³¹ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning ([EUT L 123, 12.5.2016, s. 1](#)).

denna förordning kan anses berättiga till stöd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014³².

- (38) I enlighet med artikel 9.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 har de sannolika ekonomiska och sociala effekterna av den plan som föreskrivs i denna förordning vederbörligen bedömts innan planen utarbetades³³.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning upprättas en flerårig plan (nedan kallad *planen*) för bevarande och hållbart utnyttjande av demersala bestånd i västra Medelhavet.
2. Denna förordning är tillämplig på följande bestånd:
 - (a) Blåröd räka (*Aristeus antennatus*) i AKFM:s delområde 1.
 - (b) Blåröd räka (*Aristeus antennatus*) i AKFM:s delområde 5.
 - (c) Blåröd räka (*Aristeus antennatus*) i AKFM:s delområde 6.
 - (d) Djuphavsräka (*Parapenaeus longirostris*) i AKFM:s delområde 1.
 - (e) Djuphavsräka (*Parapenaeus longirostris*) i AKFM:s delområde 5.
 - (f) Djuphavsräka (*Parapenaeus longirostris*) i AKFM:s delområde 6.
 - (g) Djuphavsräka (*Parapenaeus longirostris*) i AKFM:s delområden 9–10–11.
 - (h) Räkan *Aristaeomorpha foliacea* i AKFM:s delområde 9.
 - (i) Räkan *Aristaeomorpha foliacea* i AKFM:s delområde 10.
 - (j) Räkan *Aristaeomorpha foliacea* i AKFM:s delområde 11.
 - (k) Kummel (*Merluccius merluccius*) i AKFM:s delområden 1–5–6–7.
 - (l) Kummel (*Merluccius merluccius*) i AKFM:s delområden 9–10–11.
 - (m) Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) i AKFM:s delområde 5.
 - (n) Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) i AKFM:s delområde 6.
 - (o) Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) i AKFM:s delområde 9.
 - (p) Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) i AKFM:s delområde 11.
 - (q) Röd mulle (*Mullus barbatus*) i AKFM:s delområde 1.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 ([EUT L 149, 20.5.2014, s. 1](#)).

³³ Konsekvensbedömning [infoga hänvisning vid offentliggörandet].

- (r) Röd mulle (*Mullus barbatus*) i AKFM:s delområde 5.
 - (s) Röd mulle (*Mullus barbatus*) i AKFM:s delområde 6.
 - (t) Röd mulle (*Mullus barbatus*) i AKFM:s delområde 7.
 - (u) Röd mulle (*Mullus barbatus*) i AKFM:s delområde 9.
 - (v) Röd mulle (*Mullus barbatus*) i AKFM:s delområde 10.
3. Denna förordning ska tillämpas på bifångstbestånd som fångas i västra Medelhavet vid fiske efter de bestånd som avses i punkt 1. Den ska också tillämpas på andra demersala bestånd som fångas i västra Medelhavet och för vilka tillräckliga data inte finns tillgängliga.
 4. Denna förordning ska tillämpas på kommersiellt fiske och fritidsfiske efter de demersala bestånd som avses i punkterna 2 och 3, när sådant fiske bedrivs i unionens vatten eller av unionsfiskefartyg utanför unionens vatten i västra Medelhavet.
 5. I denna förordning fastställs även närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i unionens vatten i västra Medelhavet för alla bestånd av arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 2 **Definitioner**

I denna förordning gäller, utöver de definitioner som anges i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, i artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009³⁴ och i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006, följande definitioner:

- (1) *berörda bestånd*: de bestånd som anges i artikel 1.2.
- (2) *F_{MSY}-intervall*: ett intervall av värden i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, särskilt vetenskapliga utlåtanden från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), där alla nivåer av fiskeridödlighet ger maximal hållbar avkastning (MSY) på lång sikt, förutsatt ett givet fiskemönster och under rådande genomsnittliga miljöförhållanden, utan att i någon större utsträckning påverka reproduktionsprocessen för bestånden i fråga; intervallet är fastställt för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY; det har fastställts ett tak så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränsreferenspunkten (B_{LIM}) är högst 5 %.
- (3) *punktvärde för F_{MSY}*: värdet av den uppskattade fiskeridödligheten som, med ett givet fiskemönster och rådande miljöförhållanden, ger den högsta avkastningen på lång sikt.
- (4) *MSY F_{LOWER}*: det lägsta värdet inom F_{MSY}-intervallet.
- (5) *MSY F_{UPPER}*: det högsta värdet inom F_{MSY}-intervallet.

³⁴ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 ([EUT L 343, 22.12.2009, s. 1](#)).

- (6) *nedre F_{MSY} -intervall*: ett intervall som innehåller värden från MSY_{FLOWER} upp till punktvärdet för F_{MSY} .
- (7) *övre F_{MSY} -intervall*: ett intervall som innehåller värden från punktvärdet för F_{MSY} upp till MSY_{FUPPER} .
- (8) *B_{LIM}* : den gränsreferenspunkt, uttryckt som lekbiomassa och som anges i bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, särskilt från STECF, under vilken reproduktionsförmågan kan vara nedsatt.
- (9) *B_{PA}* : den försiktighetsreferenspunkt, uttryckt som lekbiomassa och som anges i bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, särskilt från STECF, som säkerställer att det råder mindre än 5 % sannolikhet för att lekbiomassan ligger under B_{LIM} .
- (10) *ansträngningsgrupp*: en medlemsstats flottförvaltningsenhet för vilken en högsta tillåten fiskeansträngning fastställs.
- (11) *fiskedag*: en kalenderdag från kl. 00.00 till 24.00 under vilken fiske bedrivs.
- (12) *västra Medelhavet*: vattnen i AKFM:s geografiska delområden 1 (norra Alboránsjön), 2 (ön Alborán), 5 (öarna Balearerna), 6 (norra Spanien), 7 (Lejonbukten), 8 (ön Korsika), 9 (Liguriska havet och norra Tyrrenska havet), 10 (södra Tyrrenska havet) och 11 (Sardinien), enligt definitionen i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011³⁵.

Artikel 3

Mål

1. Planen ska bidra till uppnåendet av de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt genom tillämpning av försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen, och ska syfta till att säkerställa att utnyttjandet av levande marina biologiska resurser återställer och upprätthåller populationer av fiskade arter över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning.
2. Planen ska bidra till att eliminera utkast, genom att i möjligaste mån undvika och minska oönskade fångster, och till att genomföra den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 för de arter för vilka minsta referensstorlekar för bevarande fastställts och på vilka denna förordning är tillämplig.
3. Planen ska genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras. Den ska vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att uppnå god miljöstatus senast 2020, i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG, och målen i artiklarna 4 och 5 i direktiv 2009/147/EG och artiklarna 6 och 12 i rådets direktiv 92/43/EEG.
4. Planen ska framför allt syfta till att
 - (a) säkerställa att de villkor som anges i deskriptor 3 i bilaga I till direktiv 2008/56/EG uppfylls, och

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet ([EUT L 347, 30.12.2011, s. 44](#)).

- (b) bidra till uppfyllandet av andra relevanta deskriptorer i bilaga I till direktiv 2008/56/EG, i proportion till den roll som fisket spelar för att uppfylla dem.
5. Åtgärder inom ramen för planen ska vidtas på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Om det inte finns tillräckliga data, ska en jämförbar bevarandenivå för de berörda bestånden eftersträvas.

KAPITEL II

MÅL, REFERENSPUNKTER FÖR BEVARANDE OCH SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 4

Mål

1. Målen för fiskeridödlighet i överensstämmelse med de F_{MSY} -intervall som definieras i artikel 2 ska uppnås så snart som möjligt och genom en successiv och stegvis anpassning senast 2020 för de berörda bestånden och ska därefter bibehållas inom F_{MSY} -intervallen.
2. F_{MSY} -intervallen ska begäras, särskilt från STECF, på grundval av denna plan.
3. I enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska rådet, när det fastställer fiskemöjligheter, fastställa dessa möjligheter för alla berörda bestånd inom det F_{MSY} -intervall som är tillgängligt för det mest sårbara beståndet vid den tidpunkten.
4. Genom undantag från punkterna 1 och 3 får fiskemöjligheterna fastställas på nivåer under F_{MSY} -intervallen.
5. Genom undantag från punkterna 3 och 4 får fiskemöjligheterna fastställas till nivåer över det F_{MSY} -intervall som är tillgängligt för det mest sårbara beståndet vid den tidpunkten, förutsatt att alla berörda bestånd ligger över B_{PA}
 - (a) om det, mot bakgrund av vetenskapliga utlåtanden eller bevis, är nödvändigt för att uppnå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,
 - (b) om det, mot bakgrund av vetenskapliga utlåtanden eller bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av att beståndsdynamiken påverkas av inom- eller mellanartsfaktorer, eller
 - (c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.

Artikel 5

Referenspunkter för bevarande

Vid tillämpning av artikel 6 ska följande referenspunkter för bevarande begäras, särskilt från STECF, på grundval av denna plan:

- (a) Försiktighetsreferenspunkter, uttryckta som lekbiomassa (B_{PA}).
- (b) Gränsreferenspunkter, uttryckta som lekbiomassa (B_{LIM}).

Artikel 6
Skyddsåtgärder

1. När de vetenskapliga utlåtandena visar att lekbiomassan för något av de berörda bestånden ligger under försiktighetsreferenspunkten (B_{PA}), ska avhjälpande åtgärder antas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över dem som kan ge maximal hållbar avkastning. Genom undantag från artikel 4.3 och 4.5, ska fiskemöjligheterna fastställas till nivåer som är förenliga med en fiskeridödlighet inom F_{MSY} -intervallet för det mest sårbara beståndet, med beaktande av minskningen av biomassa.
2. När de vetenskapliga utlåtandena visar att lekbiomassan för något av de berörda bestånden ligger under gränsreferenspunkten (B_{LIM}), ska ytterligare avhjälpande åtgärder vidtas för att säkerställa att beståndet snabbt återgår till nivåer över dem som kan ge maximal hållbar avkastning. I synnerhet får dessa åtgärder, genom undantag från artikel 4.3 och 4.5, innebära ett tillfälligt stopp för det riktade fisket när det gäller det berörda beståndet och en lämplig minskning av fiskemöjligheterna.
3. De avhjälpande åtgärder som avses i denna artikel får innebära
 - (a) åtgärder enligt artiklarna 7, 8, 11, 12, 13 och 14 i denna förordning, och
 - (b) nödatgärder enligt artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 1380/2013.
4. Valet av åtgärder som avses i denna artikel ska vara lämpligt med hänsyn till art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning när det gäller den situation där lekbiomassan understiger de nivåer som avses i artikel 5.

KAPITEL III
FISKEMÖJLIGHETER

Artikel 7
Fiskeansträngningsordning

1. En fiskeansträngningsordning ska gälla alla fartyg som fiskar med trål i de områden och de längdkategorier som anges i bilaga I.
2. Varje år ska rådet, i enlighet med de vetenskapliga utlåtandena, fastställa den högsta tillåtna fiskeansträngningen för varje ansträngningsgrupp per medlemsstat.
3. För det första årets genomförande av planen, ska den högsta tillåtna fiskeansträngningen minskas betydligt i förhållande till referensvärdet i punkt 4, i enlighet med de vetenskapliga utlåtandena.
4. Det referensvärde som avses i punkt 3 ska fastställas enligt följande:
 - (a) Det första år som denna förordning tillämpas ska referensvärdet för varje ansträngningsgrupp vara den genomsnittliga ansträngningen uttryckt i antal fiskedagar mellan den 1 januari 2015 och den 31 december 2017, med beaktande enbart av fartyg som var verksamma under den perioden.
 - (b) För de efterföljande år som denna förordning tillämpas ska referensvärdet för varje år vara lika med det föregående årets högsta tillåtna fiskeansträngning.

5. När de vetenskapliga utlåtandena visar på betydande fångster ur ett visst bestånd med andra fiskeredskap än trål, ska nivåerna för fiskeansträngningen fastställas för sådana redskap på grundval av de vetenskapliga utlåtandena.
6. När de vetenskapliga utlåtandena visar att fritidsfisket har en betydande inverkan på fiskeridödligheten för ett visst bestånd, får rådet begränsa fritidsfisket när fiskemöjligheterna fastställs för att undvika att det sammantagna målet för fiskeridödligheten överskrids.

Artikel 8

Totalt tillåtna fångstmängder

När bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden visar att fiskeansträngningsordningen inte är tillräcklig för att uppnå de mål som anges i artiklarna 3 och 4, ska rådet anta kompletterande förvaltningsåtgärder baserade på totala tillåtna fångstmängder.

Artikel 9

Medlemsstaternas skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska förvalta den högsta tillåtna fiskeansträngningen i enlighet med villkoren i artiklarna 26–34 i förordning (EG) nr 1224/2009.
2. Varje medlemsstat ska besluta om en metod för fördelning av den högsta tillåtna fiskeansträngningen till enskilda fartyg eller grupper av fartyg som för dess flagg, i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013. Medlemsstaterna ska särskilt
 - (a) tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier,
 - (b) rättvist fördela nationella kvoter mellan olika flottsegment, med hänsyn till traditionellt och småskaligt fiske, och
 - (c) ge unionens fartyg incitament att använda selektiva fiskeredskap eller miljövänligare fiskemetoder.
3. När en medlemsstat tillåter fartyg som för dess flagg att fiska med trål, ska den säkerställa att sådant fiske är begränsat till högst tolv timmar per fiskedag, fem fiskedagar per vecka eller motsvarande.
4. För fartyg som för dess flagg, ska varje medlemsstat utfärda fisketillstånd för de områden som avses i bilaga I och i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1224/2009.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den totala kapacitet, uttryckt i GT och kW, som motsvarar de fisketillstånd som utfärdats i enlighet med punkt 4 inte ökas under den period som planen tillämpas.
6. Varje medlemsstat ska upprätta och uppdatera en förteckning över fartyg med fisketillstånd enligt punkt 4 och göra den tillgänglig för kommissionen och övriga medlemsstater. Medlemsstaterna ska översända sin förteckning för första gången senast tre månader efter det att denna förordning trätt i kraft och därefter senast den 30 november varje år.

7. Medlemsstaterna ska övervaka sin fiskeansträngningsordning och säkerställa att den högsta tillåtna fiskeansträngning som avses i artikel 7 inte överskrider de fastställda gränserna.

Artikel 10

Meddelande av relevanta data

1. Medlemsstaterna ska registrera och överföra ansträngningsdata till kommissionen i enlighet med artikel 33 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 och artiklarna 146c till 146e i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011³⁶.
2. Ansträngningsdata ska aggregeras per månad och innehålla den information som anges i bilaga II. Formatet för dessa aggregerade data ska vara XML-schemafilen som bygger på UN/CEFACT P1000–12.
3. Medlemsstaterna ska översända de ansträngningsdata som avses i punkt 1 till kommissionen senast den 15:e varje månad.

KAPITEL IV TEKNISKA BEVARANDEÅTGÄRDER

Artikel 11

Fredningsområden

1. Utöver vad som föreskrivs i artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1967/2006, ska det vara förbjudet att använda trål i västra Medelhavet på ett vattendjup av mindre än 100 meter från och med den 1 maj till och med den 31 juli varje år.
2. Inom två år från antagandet av denna förordning och på grundval av de vetenskapliga utlåtandena, ska de berörda medlemsstaterna fastställa andra fredningsområden när det finns bevis för en hög koncentration av ungfisk och lekområden för demersala bestånd, särskilt när det gäller de berörda bestånden.
3. När de fredningsområden som avses i punkt 2 påverkar fiskefartyg från flera medlemsstater, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter om fastställande av de berörda fredningsområdena, i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) nr 1380/2013 och artikel 18 i den här förordningen och på grundval av vetenskapliga utlåtanden.

³⁶ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs ([EUT L 112, 30.4.2011, s. 1](#)).

Artikel 12
**Förvaltning av bifångstbestånd och demersala bestånd
för vilka tillräckliga data inte finns tillgängliga**

1. De bestånd som avses i artikel 1.3 i denna förordning ska förvaltas på grundval av försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen enligt definitionen i artikel 4.1.8 i förordning (EU) nr 1380/2013.
2. Förvaltningsåtgärder för de bestånd som avses i artikel 1.3 i denna förordning, i synnerhet tekniska bevarandeåtgärder såsom de som anges i artikel 13 i denna förordning, ska fastställas med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden.

Artikel 13
Andra tekniska bevarandeåtgärder

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att komplettera denna förordning genom att fastställa tekniska bevarandeåtgärder
 - (a) som specificerar fiskeredskapens egenskaper, särskilt maskstorlek, krokstorlek, antal krokar, redskapens utformning, garntjocklek, redskapens storlek eller användning av ytterligare anordningar för att förbättra selektiviteten,
 - (b) som begränsar användningen av fiskeredskap, särskilt nedsänkningstid och djup på vilket redskapet används, för att förbättra selektiviteten,
 - (c) som förbjuder eller begränsar fiske i vissa områden eller under vissa perioder, i syfte att skydda lekfisk och ungfisk, fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande eller icke-målarter,
 - (d) som förbjuder eller begränsar fiske i vissa områden eller under vissa perioder för att skydda känsliga ekosystem och arter,
 - (e) som fastställer minsta referensstorlekar för bevarande för de bestånd som omfattas av denna förordning, för att säkerställa skyddet av unga exemplar av marina organismer,
 - (f) som gäller fritidsfiske,
 - (g) som avser andra egenskaper med koppling till selektivitet.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska bidra till uppnåendet av de övergripande mål som anges i artikel 3.
3. Om det inte lagts fram någon sådan gemensam rekommendation som avses i artikel 15.2 och efter utgången av de relevanta tidsfrister som anges i den artikeln, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att komplettera denna förordning genom att anta de åtgärder som anges i punkt 1, när de vetenskapliga utlåtandena visar att det krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de bestånd som omfattas av den här förordningen förvaltas i enlighet med artikel 3.

KAPITEL V

LANDNINGSSKYLDIGHET

Artikel 14

Bestämmelser kopplade till landningsskyldigheten

För alla bestånd av arter i västra Medelhavet som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 för att komplettera denna förordning genom att anta närmare bestämmelser för den skyldigheten i enlighet med artikel 15.5 a–e i förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL VI

REGIONALISERING

Artikel 15

Regionalt samarbete

1. Artikel 18.1–18.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas på de åtgärder som avses i artiklarna 11, 12, 13 och 14 i den här förordningen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel, får medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse lägga fram gemensamma rekommendationer i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1380/2013
 - (a) för första gången senast tolv månader efter det att denna förordning trätt i kraft och därefter tolv månader efter varje gång utvärderingen av planen läggs fram i enlighet med artikel 17.2,
 - (b) senast den 31 maj det år som föregår det år då åtgärderna ska tillämpas, och/eller
 - (c) när de bedömer det nödvändigt, i synnerhet om det sker en plötslig förändring av situationen för något bestånd som omfattas av denna förordning.
3. De befogenheter som ges genom artiklarna 11, 12, 13 och 14 i denna förordning ska inte påverka de befogenheter som kommissionen ges genom andra bestämmelser i unionslagstiftningen, däribland förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL VII

ÄNDRINGAR OCH UPPFÖLJNING

Artikel 16

Ändringar av planen

1. När de vetenskapliga utlåtandena visar en förändring i den geografiska fördelningen av de bestånd som anges i artikel 1.2, ges kommissionen befogenhet att anta

delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att ändra denna förordning, genom att anpassa de områden som anges i artikel 1.2 och bilaga I för att avspegla denna förändring.

2. När de vetenskapliga utlåtandena visar att förteckningen över bestånd i artikel 1.2 måste ändras, får kommissionen lägga fram ett förslag till ändring av förteckningen.

Artikel 17

Övervakning och utvärdering av planen

1. Inom ramen för den årsredovisning som föreskrivs i artikel 50 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska de kvantifierbara indikatorerna omfatta årliga uppskattningar av F/FMSY och lekbiomassa för de berörda bestånden och om möjligt för bifångstbestånd. De får kompletteras med andra indikatorer på grundval av de vetenskapliga utlåtandena.
2. Fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande, och därefter vart femte år, ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om planens resultat och effekter när det gäller de bestånd som omfattas av denna förordning och det fiske som utnyttjar dessa bestånd, särskilt vad gäller uppnåendet av de övergripande mål som anges i artikel 3.

KAPITEL VIII FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11, 12, 13, 14 och 16 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av den perioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med femårsperioder, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader i förväg.
3. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 11, 12, 13, 14 och 16. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 11, 12, 13, 14 och 16 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL IX EUROPEISKA HAVS- OCH FISKERIFONDEN

Artikel 19 *Stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden*

Åtgärder för tillfälligt upphörande som antas för att uppnå planens mål ska betraktas som sådant tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet som avses i artikel 33.1 a och c i förordning (EU) nr 508/2014.

KAPITEL X SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20 *Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande